

Arrest

nr. 237 467 van 25 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 10 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat V. HENRION en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Jemenitische nationaliteit te bezitten en bent geboren op (...) in Taiz. U bent van Arabische origine, soenniet en gehuwd. U komt uit een gezin met 11 kinderen. Uw ouders, broers en zussen wonen in Taiz. U heeft een diploma middelbaar onderwijs en werkte in Jemen als elektricien.

Op 6/08/2017 ontvluchtte u Jemen omwille van problemen met Huthi-milities die op uw gsm foto's hadden gevonden van het verzet en u ervan verdachten lid te zijn van Islamitische Staat omdat u een baard heeft. Tevens was u in Jemen verwickeld in een familievete. U kwam van Jemen naar Soedan, Maleisië en Iran om uiteindelijk door te reizen naar Turkije. Na een verblijf van enkele maanden in Turkije, kwam u illegaal per boot naar Griekenland, waar u op 26/04/2018 op het eiland Lesbos aankwam. Op 17/05/2018 vroeg u op Lesbos internationale bescherming aan en verbleef u in het vluchtelingenkamp Moria. Op 22/11/2018 werd u de status van vluchteling toegekend. In februari 2019 ontving u op Lesbos een Griekse verblijfskaart (geldig van 09/01/2019 tot 08/01/2022). Enkele maanden na uw aankomst op Lesbos werd u samen met een vriend meegenomen naar het politiekantoor nadat u op het strand aan het bidden was. Tijdens de rit werd u geslagen. In het politiekantoor werd uw identiteit gecontroleerd en werd u gefouilleerd. Na 15 minuten mocht u vertrekken.

Toen u in februari 2019 uw Griekse verblijfskaart kreeg, besloot u op eigen initiatief Lesbos te verlaten en naar Athene te gaan. U wachtte niet op een hervestiging naar een kamp of woning op het vasteland omdat u de levensomstandigheden in het kamp niet meer kon verdragen. In Athene verbleef u ongeveer een week in het huis van vrienden, waarna u besloot Griekenland te verlaten. Eind februari 2019 vertrok u per boot uit Athene en reisde u naar Italië. Vanuit Italië kwam u per trein via Frankrijk naar België, waar u begin maart 2019 aankwam. Op 18/03/2019 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. U verliet Griekenland omwille van de slechte levensomstandigheden. U geeft aan dat er in Griekenland geen huisvesting, geen werk en geen taalopleidingen voorzien zijn en de medische zorgen er beperkt zijn. Tevens geeft u aan als statushouder in Griekenland geen rechten te hebben. Daarnaast haalt u een veiligheidsincident met de politie op Lesbos aan.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort, een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van de identiteitskaart van uw echtgenote, verschillende foto's en videofragmenten van de levensomstandigheden en een brand in het vluchtelingenkamp op Lesbos en een foto van u met baard.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek tot internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u in Griekenland erkend werd als vluchteling (verklaringen DVZ, nr.22; verklaringen CGVS, p.5; antwoord Dublin Unit Griekenland aangaande uw verblijfsstatuut, dd. 04/11/2019).

Op 22/11/2018 kreeg u verblijfsrecht in Griekenland onder de vorm van de status van vluchteling en ontving u een verblijfskaart die drie jaar geldig is (geldigheid van 09/01/2019 tot 08/01/2022).

Artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u vooreerst de levensomstandigheden in Griekenland gelden.

In dit verband dient te worden opgemerkt dat u in dit opzicht als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement geniet. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordien in de algemene economische situatie tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de subsidiaire beschermingsstatus in

Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammad Hussein en anderen/Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Met betrekking tot de problemen die u aankaart op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, taalopleidingen en medische zorgen in Griekenland, dient het CGVS vooreerst op te merken dat dit louter problemen van socioeconomische aard zijn (CGVS, p.6-7 en p.9-10 en p.13).

Voor wat betreft uw verklaring aangaande de gebrekkige huisvesting, dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u ongeveer een week na het verkrijgen van uw verblijfskaart Griekenland reeds heeft verlaten (CGVS, p.5).

Hieruit kan allerminst worden afgeleid dat u geprobeerd heeft om uw rechten als statushouder op vlak van huisvesting te laten gelden en a priori de intentie had om zich te vestigen in Griekenland om er een verder leven op te bouwen.

Tevens dient in dit verband te worden opgemerkt dat u na het verkrijgen van uw Griekse verblijfskaart uw overplaatsing als statushouder naar een kamp of woning op het vasteland niet heeft afgewacht. U besloot onmiddellijk op eigen initiatief het eiland te verlaten en trok in bij vrienden in Athene (CGVS, p.5-7). Dat u hierdoor een kans tot hervestiging heeft gemist, kan de Griekse overheid bezwaarlijk verweten worden (CGVS, p.7).

Wat er ook van moge zijn, u heeft na uw aankomst in Athene geen enkele poging ondernomen om huisvesting te verkrijgen. Zelfs toen u tijdens uw verblijf in Athene van vrienden vernam dat uw naam op de lijsten was verschenen, liet u na te informeren welke voor u de mogelijkheden waren op het vlak van huisvesting (CGVS, p.7).

Rekening houdend met bovenvermelde is het CGVS van oordeel dat u geen toereikende inspanningen heeft geleverd om uw levensomstandigheden na het ontvangen van uw verblijfsvergunning te verbeteren.

Temeer ook daar u op geen enkel moment geprobeerd heeft om werk te zoeken of u in te schrijven voor een taalcursus Grieks (CGVS, p.9).

Verder stelt u herhaaldelijk dat u in Griekenland geen rechten heeft als statushouder (CGVS, p.7-8), doch hierop doorgevraagd blijkt dat u nooit geprobeerd heeft om over uw rechten als statushouder in Griekenland informatie te verzamelen (CGVS, p.8).

Het heeft er alle schijn van weg dat u van meet af aan besloten had om Griekenland te verlaten.

Voor wat betreft uw verklaringen over de gebrekkige medische zorg in Griekenland dient het volgende te worden opgemerkt. Uit uw verklaringen blijkt dat u tijdens uw verblijf op Lesbos depressief was en twee keer op gesprek ging bij een psycholoog. Het feit dat u lang moest wachten op een afspraak, kan de Griekse overheid bezwaarlijk verweten worden (CGVS, p.13). Toen u in dit verband werd gevraagd of u ter staving van uw medische situatie in Griekenland medische stukken kan neerleggen, antwoordt u dat u alles verscheurde. U voegt eraan toe in België niet in behandeling te zijn (CGVS, p.13). Op geen enkel ogenblik haalt u elementen aan die erop wijzen dat u in de toekomst in Griekenland medische zorgen zou worden ontzegd.

Op basis van uw verklaringen stelt het CGVS vast dat de levensomstandigheden waarover u het heeft niet dermate precair zijn als er getoetst wordt met de drempel van art.3 EVRM.

Voor wat betreft het door u aangehaalde veiligheidsincident met de politie op Lesbos, dient verder het volgende te worden opgemerkt.

Uit uw verklaringen blijkt dat de gebeurtenissen plaatsvonden in het kader van een identiteits- en een drugscontrole welke gemeenrechtelijke feiten zijn die op zich niet ressorteren onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag, noch onder de bepalingen volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

U werd meegenomen naar het kantoor waarna u na een controle van uw identiteitsdocumenten en een fouillering ter controle op drugsbezit. Na 15 minuten werd u zonder verdere voorwaarden vrijgelaten waaruit bezwaarlijk kan besloten worden dat u vervolging hoefde te koesteren naar aanleiding van deze gebeurtenissen (CGVS, p.10-12).

Voor wat betreft uw verklaring in dit verband als zou u door de politie zijn geslagen, dient verder te worden opgemerkt dat dit loutere beweringen zijn die u op geen enkel moment aan de hand van bewijsstukken kan aantonen (CGVS, p.10-12).

Volledigheidshalve dient in dit verband te worden opgemerkt dat, indien u vond dat uw rechten die dag door de politie werden geschonden, u zich diende te richten tot de bevoegde Griekse instanties om een klacht in te dienen, wat u naliet te doen. (CGVS, p.12).

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u niet heeft aangetoond een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te lopen in geval van terugkeer naar Griekenland.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in tijd en hernieuwbaar. Dit is echter niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11,14,16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig is, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RVV 30 maart 2017, nr.184 897).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.

De door u neergelegde documenten tenslotte doen geen afbreuk aan bovenstaande appreciatie aangezien ze betrekking hebben op uw identiteit, nationaliteit en uw gezinssituatie, elementen die u hier niet ter discussie staan. Ook de door u neergelegde foto's en videofragmenten over de levensomstandigheden en een brand in het vluchtelingenkamp, stukken die u na het persoonlijk onderhoud aan het CGVS overmaakte, zijn niet in staat bovenvermelde appreciatie in positieve zin om te buigen. Het CGVS stelt vast, zoals hierboven uitgebreid wordt toegelicht, dat de levensomstandigheden waarover u het heeft niet dermate precair zijn als er getoetst wordt met de drempel van art.3 EVRM. De foto tenslotte waarop u te zien bent met een baard en waardoor u volgens uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 18/12/2019 problemen kreeg in Jemen, wijzigt evenmin iets aan bovenstaande appreciatie. Uw problemen in Jemen worden hier allerminst in twijfel getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Jemen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 3 en 13 EVRM, van de artikelen 4, 18 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van "het artikel 20 en vlg." van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van artikel 33 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale

bescherming (herschikking), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van “het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen”.

2.2.1. Met betrekking tot artikel 13 EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet aantoont op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werden geschonden door de bestreden beslissing. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld verdragsartikel. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. De Raad stelt verder vast dat verzoekende partij evenmin aanvoert op welke manier artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zou zijn geschonden. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Ook dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.3. Voor wat betreft de aangevoerde schending van de artikelen “20 en vlg.” van voormelde richtlijn 2011/95/EU, dient eveneens te worden vastgesteld dat verzoekende partij op geen enkele manier concretiseert op welke wijze deze artikels door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Wederom beperkt zij zich tot een loutere verwijzing naar deze artikels van de richtlijn. Dit onderdeel van het middel is derhalve evenmin ontvankelijk.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 33 van voormelde richtlijn 2013/32/EU, wijst de Raad erop dat voormeld artikel van de richtlijn bij de wet van 21 november 2017 werd omgezet in artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet waardoor deze bepaling van de richtlijn niet langer over directe werking beschikt, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-2017, nr. 2548/001, p. 105-110). Derhalve wordt verder in onderhavig arrest verwezen naar desbetreffend artikel van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.6. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2.2.7. De Raad bemerkt dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Uit haar verklaringen en de documenten in het administratief dossier blijkt immers dat zij in Griekenland op 22 november 2018 erkend werd als vluchteling en een verblijfkaart ontving die drie jaar geldig is (van 09/01/2019 tot 08/01/2020) (administratief dossier, stuk 12, verklaring DVZ, vraag nr. 22; administratief dossier, stuk 6, notities CGVS, p. 5; administratief dossier, stuk 14, map landeninformatie, *Eurodac Search Result* d.d.

05/03/2019 en antwoord *Dublin Unit Griekenland* d.d. 04/11/2019 aangaande het verblijfsstatuut van verzoekende partij). Dit wordt niet betwist in het verzoekschrift.

De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt immers als enige voorwaarde dat “*de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*”. Noch uit deze bepaling, noch uit artikel 33, § 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), waarvan artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet de omzetting naar nationaal recht vormt, volgt dat – voor zover aan deze voorwaarde is voldaan – de commissaris-generaal gehouden zou zijn om tot andere verificaties over te gaan.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die haar in Griekenland verleend werd niet actueel of ontoereikend zou zijn, of dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die van aard zijn desbetreffende vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

2.2.8. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar de algemene situatie in Griekenland voor internationaal beschermden, stellende dat uit objectieve informatie – zij verwijst naar verschillende internationale rapporten – blijkt dat Griekenland belangrijke problemen kent in de toegang tot werk, taallessen, huisvesting en gezinshereniging, bemerkt de Raad dat dergelijke informatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulke informatie *an sich* volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of ontoereikend zou zijn. Het komt aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen, waar zij, zo blijkt uit wat volgt, in gebreke blijft.

2.2.9. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift haar eerder afgelegde verklaringen omtrent haar leefomstandigheden in Griekenland in herinnering brengt, en stelt dat zij er enkel verbleef in een opvangcentrum en geen toegang had tot gezondheidszorg, werk en taallessen, onderstreept de Raad evenwel dat verzoekende partij nog steeds niet concreet aantoonde dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. De Raad benadrukt hierbij dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekende partij in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de aan haar in Griekenland verleende bescherming te weerleggen. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt immers dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die een internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, “Ibrahim e.a.”, overweging 84-85 e.v.). De Raad onderstreept dat verzoekende partij dit vermoeden slechts kan weerleggen wanneer zij aantoonde dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor de terugkeer van verzoekende partij naar Griekenland tot gevolg heeft dat zij vanwege haar bijzondere kwetsbaarheid, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekende partij niet in staat is om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en haar in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, “Ibrahim e.a.”, overweging 90 e.v.).

In casu wordt in de bestreden beslissing echter vastgesteld dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoonbaar dat haar levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. In het bijzonder wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoekende partij geen toereikende inspanningen heeft geleverd om haar levensomstandigheden na het ontvangen van haar verblijfsvergunning te verbeteren en het er alle schijn van weg heeft dat verzoekende partij van meet af aan besloten had om Griekenland te verlaten. Immers wordt vastgesteld dat (i) verzoekende partij niet geprobeerd heeft haar rechten als statushouder op het vlak van huisvesting te laten gelden aangezien zij na het verkrijgen van haar Griekse verblijfskaart haar overplaatsing als statushouder naar een kamp of woning op het vasteland niet heeft afgewacht, onmiddellijk besloot op eigen initiatief het eiland te verlaten en in te trekken bij vrienden in Athene, vervolgens ook na haar aankomst in Athene geen enkele poging ondernomen heeft om huisvesting te verkrijgen en zij ten slotte ongeveer een week na het verkrijgen van haar verblijfskaart Griekenland reeds verliet; (ii) verzoekende partij op geen enkel moment geprobeerd heeft werk te zoeken of zich in te schrijven voor een taal cursus Grieks; (iii) verzoekende partij, die verklaart dat zij in Griekenland geen rechten heeft als statushouder, nooit geprobeerd heeft om over haar rechten als statushouder in Griekenland informatie te verzamelen; (iv) verzoekende partij geen overtuigende elementen aanbrengt die erop wijzen dat haar in Griekenland medische zorgen ontzegd werden of in geval van een terugkeer zouden worden ontzegd.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij dienaangaande niet verder komt dan het louter herhalen van haar verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en het tegenspreken van de gedane bevindingen, waarmee zij echter de gedane vaststellingen noch weerlegt noch ontkracht.

2.2.10. De Raad duidt er verder op dat het feit dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, problemen betreffen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dient bovendien te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. De Raad wijst erop dat verzoekende partij internationale bescherming verkreeg in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan haar status en waarvan verzoekende partij gebruik kan maken.

2.2.11. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog opmerkt dat zij in Griekenland willekeurig werd aangehouden door de politie, wijst de Raad er evenwel op dat het louter herhalen van haar verklaringen geenszins volstaat om de desbetreffende motivering in de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Integendeel, het komt verzoekende partij toe de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten te weerleggen, alwaar verzoekende partij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.12. De Raad besluit dat verzoekende partij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat de bescherming die haar in Griekenland wordt verleend niet actueel of ontoereikend zou zijn, of dat zij er een risico loopt op vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.2.13. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in

uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.2.14. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

2.2.15. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 18 december 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Arabisch en bijgestaan door haar advocaat. Zij werd tijdens dit persoonlijk onderhoud tevens gewezen op de vaststelling dat haar reeds internationale bescherming in Griekenland was toegekend en kreeg de kans om redenen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.16. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.17. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juni tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT